

вана бѣлъ съ златни цвѣта, а на сръща му виси полилей съ двадесетъ и четири горящи свѣщи, надъ които е распрострѣна въ видъ на слънцебранъ, мрѣжа отъ разноцвѣтни хрустали; на масата отъ червено дърво, покрита съ плоча отъ зеленикавъ мермеръ, сж положени два, въ видъ на башни, часовника съ музика, лежатъ албуми съ портрети и разни дреболийки една отъ друга по-хубави. Въ два позлатени мангала свѣти огънь, надъ прозорцитѣ висятъ алени копринени пердета на златни врѣви, а вратитѣ сж закрити съ занавѣси, сжщо алени и съ златенъ шевъ.

Въ жгъла на мендерлика, по-турски сѣди мютеसरифъ-паша, въ самурияна шуба отъ свѣтлозелена копринена материя, и пуши тютюнъ изъ дългъ отъ ясминъ чубукъ съ желтъ кехлибаръ, напѣстренъ съ алмазени колелца.

Сръщу него сѣдеше жена му — ханжмката, облѣчена съ европейски дрѣхы и съ евронейски скарпинки, а рѣдомъ съ нея сѣдеше възрастната дъщеря на ватерло-скийтъ полковникъ. Нейний вратъ бѣше тѣй укхтанъ, щото тя приличаше на нѣкое куче съ шийникъ. Тя така се бѣше пристиснала, щото очитѣ ѝ бѣхж се изблѣщели и налѣли съ кръвъ. Корсета ѝ бѣше твърлъ като кирасата на адский ватерло-ский кирасиръ. Рѣдомъ до нея сѣдеше Еленка. Тя се любуваше на чудесното напичване стаята и не знаеше какъ да сѣди на меккийгъ червенъ мендерликъ прѣдъ такава важна ханжма и такъвъ могжествененъ паша. Смущението удвои цейната красота. Тя приличаше на дѣвойката на Греза, която отишла на първото любовно свиждане, безъ да знае защо отива. Тя не разбираше какво се прави съ нея.

Халайкитѣ (неволницитѣ) и одалискитѣ, облѣчени въ турски дрѣхы, съ широки шалвари и минтани обшити съ злато, и съ ржченици шити съ злато, въ желти чехлички, подаваха на сръбърни таблички конфекти и поднасяха кафе на сръбърни филигранови зарфове.

Еленка не знае какъ да се държи. Тя се повдига отъ мендерлика прѣдъ угощающитѣ я Туркини; вмѣсто да гужда конфектитѣ въ устата си, тя ги испуща на килима, излѣ кафето, и нейната непохватность извиква на